

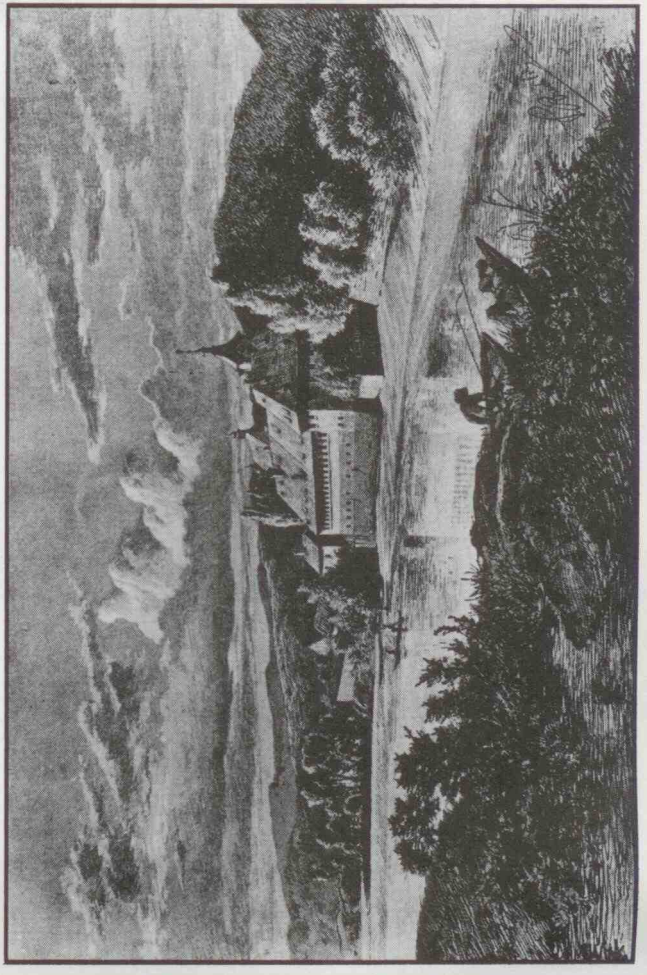
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

• 96. 5. •

ROČNÍK XII

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- přijímání vkladů od veřejnosti
- poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)
- zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)
- platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité dobu apod.)
- pokladní služba
- konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování
- zprostředkování obchodů s cennými papíry
- poskytování bankovních informací
- dokumentární akreditivy a jiné služby

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice

Palackého 541

Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83

Fax 991 10 41

KVĚTNOVÉ ZASTAVENÍ

"Odpověď (Ministerstva dopravy ze dne 20.10. 1995 - pozn red.) byla zamítavá vzhledem k tomu, že Ministerstvo dopravy nemůže zajistit financování rekonstrukce na místní komunikaci, která je majetkem obce, neboť to nedovoluje zákon o rozpočtových pravidlech republiky."

"Ministerstvo financí zastává názor, že finanční účast státního rozpočtu na obnově státních i obecních dopravních sítí by se měla opírat o projednané a schválené dopravní generely, promítnuté do příslušných územních plánů. Uvedená územně plánovací dokumentace pro dané území není v současné době zpracována a s přihlídnutím k naléhavosti řešení i stavu projektové přípravy a dodavatelského zajištění rekonstrukce mostu v obci Dobřichovice nelze tento postup v daném případě uplatnit."

... "Připomínám, že obec Dobřichovice požádala z důvodu potřeby zajistit funkční propojení obou částí obce o převod části státní silnice do sítě místních komunikací, a tím na sebe převzala i povinnost investorsky zajistit rekonstrukci mostu, který je její součástí. I když jsem srozuměn s důvody, které obec k tomuto kroku vedly, nejsem zcela předvedčen o tom, že obec tím, když odsouhlasila rekonstrukci mostu jako dvoupruhové mostovky s oboustranným chodníkem, tedy v dvojnásobném rozsahu, než byl most původní, čímž rozpočtové náklady dosáhly výše 24,0 mil. Kč (starosta obce při telefonickém ověření uvádí částku 27,0 mil. Kč), nepřemítla své možnosti a bez předběžného projednání i možnosti případné dotace z rozpočtu příslušného okresního úřadu a v neposlední řadě i dotace ze státního rozpočtu."

... "V této souvislosti považuji za odůvodněný požadavek Ministerstva financí, aby byl v rámci daných možností minimalizován stavební program rekonstrukce mostu a na financování této akce se podstatně zvýšila míra účasti územních rozpočtů, t.j. rozpočtu obce Dobřichovice a okresního úřadu Praha-západ. Přesto po zvážení všech okolností, si vás dovoluji ubezpečit, že Ministerstvo financí v rámci svých kompetencí a možností státního rozpočtu poskytne obci Dobřichovice částečný finanční příspěvek, případně návratnou finanční výpomoc na rekonstrukci předmětného mostu."

Pro květnové zastavení zastavili jsme se na místě, kudy projde většina z nás. Územní plán je nazývá historické centrum obce, my se - vedeni oním pozoruhodně rozporným pocitem z tohoto místa - jaksí zdráháme nazvat je náměstím. Před obchodním domem jsme si přčetli zajímavé materiály týkající se dobřichovického mostu. Odrážejí snahu poslance parlamentu Jana Bláhy (ČSSD) získat dotaci na náš most. Již koncem minulého roku se obrátil na ministerstvo dopravy. To žádost zamítlo (odpověď) ministra ing. V. Budínského (ODS) ze dne 20.10. 1995.) Důvod tohoto rozhodnutí tvoří první krátký text. Další pokus byl učiněn na ministerstvu financí. Druhý text přináší odpověď ministra financí I. Kočárníka (ODS) poslanci J. Bláhovi z 19.3. 1996. Vybrali jsme z něj podstatné pasáže. Zajímavá je jistě skutečnost, že vlastně všechny ministry námítky zde již byly. Padly na zasedáních dobřichovického obecního zastupitelstva. Tehdy byly označeny téměř za "protidobřichovické".

O SLAVNÉM SKORO MINISTERSKÉM DOBRŮCHOVIC NAVŠTÍVENÍ

příběh druhý

Po přelavném ministra financí Ivana Kočárnika Dobřichovic navštívení, od něhož již v Beroune valně vody uplynulo, vyslalo do Dobřichovic Ministerstvo financí další ze svých špiček, náměstkyň ministra PhDr. Libuši Benešovou. Setkání konalo se 10. dubna 1996 v sále DDÚ a účastnili se ho kromě nepřítliš početně zastoupeného dobřichovického občanstva také přednosta okresního úřadu ing. J. Maršík a starostové Dobřichovic i sousedních obcí Lety a Všenory. Akce byla rovněž prezentována jako předvolební, neboť dr. Benešová kandiduje v parlamentních volbách za ODS. Volby byly také skrytě či otevřeně přítomny skoro ve všech vystoupeních. Za stolem hostů rovněž zasedl další kandidát za ODS do parlamentních voleb, pan Jiří Kaucký (dříve KDS).

Dr. Benešová pochází z Lešan v Posázaví, kde byla také po převratu po nějaký čas starostkou. Mnozí si ji jistě také pamatují z jejího působení ve funkci přednostky okresního úřadu. Jakožto odbornice na problematiku místních rozpočtů přešla na Ministerstvo financí a stala se náměstkyň ministru.

Finanční otázky také dominovaly samostatnému vystoupení dr. Benešové i následné diskusi. Dr. Benešová v přehledném výkladu pohovořila o organizačním strukturně ministerstva o mechanismech kontroly státních financí a sestavování státního rozpočtu. Zdůraznila především jeho základní zásadu, totiž vyrovnanost (důležité je kouzlo nechtěného v obci, která se připravuje na život s mnohamilionovým dluhem za stavbu mostu, k jehož podpoře se stát jaksí nechce znát, jakoby naše, byť nyní obecní silnice, neměla doslova klíčový význam pro celý region).

Těžší setkání bylo zajisté v následné besedě s občany. Otázka, která visela ve vzduchu, padla hned jako první a položil ji sám dobřichovický starosta dr. V. Kratochvíl. Dostanou Dobřichovice účelovou dotaci na rekonstrukci mostu, jak velkou a kdy? Dr. Benešová odpověděla, že ministerstvo žádost sice bere vážně a bude se snažit obci vyjít vstříc, ale že prozatím nemůže slíbit, zda Dobřichovice dotaci dostanou a pokud ano, jak bude veliká. Vše zřejmě závisí na tom, najdou-li se prostředky z přebyteků rozpočtu za rok 1995. Žádný konkrétní údaj však neuviedla.

Další diskuse se týkala např. vztahu příměstských regionů a hlavního města z hlediska financování (Dr. Benešová: "proti dřívějšímu znevýhodnění těchto obcí v nich v poslední době výrazně rychleji stoupají příjmy"), systému daní ve vztahu k příjmům obcí, přidělování dotací na ekologické vytipování. Jiná témata byla výrazně poznamenána předvolební rétorikou strany ODS (pohříchy spíše ze strany publika než dr. Benešové). Šlo např. o vyšší územně správní celky (náklady, kompetence, zdůrazněná především negativa, positiva ponechána stranou), senát (diskuse vedena spíše o nákladech než o tom, že jeho neexistence je v rozporu s ústavou) a často diskutovanou problematiku ombudsmana.

V závěru setkání dr. Benešová i J. Kaucký nastílnili zásady svého volebního programu (dr. Benešová: spíše stavět na tom, co se již udělalo, žádné dramatické změny, snaha o klid a stabilitu; J. Kaucký: konservativní křesťanský program v rámci ODS, snaha o přehledný právní řád vystavěný na základě hodnot západoevropské civilizace).

Zcela stranou zůstala témata ekologie, školství, zdravotnictví a kultury, která na jiných forech vyvolávají živou diskusi. Prostě se v Dobřichovicích 10. dubna v sále DDÚ nenašel nikdo, kdo by tato témata otevřel.

JM

PORTRÉT

MARTINA CALDOVÁ - HUBOVÁ

K: Dnešní portrét věnujeme mladé ženě, která obrazně i doslova "hýbe" Dobřichovicemi hned v několika rovinách. Šíře jejího působení "na lidi" mne zaujala již před časem. Byl jsem zvědavý, co vše musela podniknout, aby si mohla zřídit logopedickou ordinaci, vést cvičitelky v Sokole a večer s noblesou obsluhovat hosty ve vyhlášeném rodinném podniku u temné rokle.

Mottem rozhovoru se stala její první věta:

M: "Nerada mluvím o sobě, člověk radši řeší všechno kolem sebe, jen ne svůj život."

K: O svém dětství se Martina vyjadřuje stručně:

M: "Byla jsem klidné dítě, kam mne posadili, tam mne našli. Veškerá moje aktivita začala s nástupem puberty - z klidného dítěte se stal "úplnej pošuk", toužila jsem být stále mezi lidmi, byl ze mne extrovert - až moc.

Sport mi moc nešel, proto mne rodiče přihlásili na knihovnickou střední školu. Přilíš jsem se nebránila, možná i proto, že jsem tam šla s výborným prospěchem bez přijímacích zkoušek. Škola byla převážně dívčí. Začala jsem mít problémy s češtinou a literaturou, možná pro dyslexii a dysgrafii, kterou u mne psycholožka diagnostikovala v souvislosti se zkříženou lateralitou. Rozhodně mi nevyhovoval středoškolský způsob učení, kdy profesor vykládá a studenti píší ostošest. Uspěla jsem více v matematice, fyzice, biologii. Začala jsem hrát basket a volejbal a vrhla jsem se na cvičení s hudbou a tanec.

Pár lidí ze školy se rozhodlo ke studiu na vysoké škole, tenkrát byl trend studovat speciální pedagogiku, přihlásila jsem se také. I tam mne bavila matematika, anatomie, biologie člověka - to mne "chytlo" - přednášky se daly nahrávat, styl studia mi vyhovoval. V polovině prvního ročníku jsem přišla do jiného stavu, vdala jsem se, v červnu se mi narodil Robin a ukončila jsem všechny zkoušky prvního ročníku.

Následoval podzim 1989 - revoluce, takže já s Robinem na břísku chodila rozdávat letáky. Ve třetím ročníku byli studenti na škole pány a ve čtvrtém už Robin chodil do školy a já byla velice ráda, že jsem nepřerušila studium. V průběhu školy jsem si ujasnila, že je to práce, kterou chci dělat. A začala mne bavit. Po státnicích jsem hledala místo a na

fakultě mi řekli, že v Jedličkově ústavu hledají logopeda. Tohle pracoviště mne přitahovalo už v době praxe, protože mám pocit, že tam krystalizuje vztah společnosti k postiženým. Tam nenajdeš jednoduchého člověka - ani mezi zaměstnanci. Jádro mojí práce nespočívalo vlastně v logopedii, ale v tom, jak všechny ty děti tamodtud dostat - pokud to bylo jen trochu možné. Ukazovala jsem rodičům možnosti, jak žít s dětmi v rodině. Dvě děti se mi podařilo z ústavu k rodičům vrátit.

Tzv. "Jedličkárna" byla pro mne velkou školou, získala jsem velký přehled o lidských slabínách i způsobech, jak se s nimi lidé vyrovnávají, v co všechno dokážou lidé věřit. Ztratila jsem také i minimální požadavky na lidský vzhled. Jen oči jsou v komunikaci strašně důležitá věc. Když na to vzpomínám, uvědomuji si, že vlastně nevím, co kterému dítěti bylo - nijak katastrofálně to na mne nepůsobilo. Rozhodně si nemyslím, že by bylo nějak obdivuhodné pracovat v Jedličkově ústavu. Je to obdivuhodné proto, že člověk se musí nějak snést sám se sebou. Tamní děti si vás získají jako každé jiné, od zdravých se ovšem liší mj. tzv. ústavismem - jsou zvyklí, že se o ně v každý moment musí někdo starat, a tudíž jsou málo vedeny k samostatnosti. V ústavu se soustřeďují děti, které doma nikdo nechce - práce s nimi postrádá smysl, který svému ústavu vtiskl zakladatel. Proto jsem nakonec odtamtud po třech letech odešla. Stále se tam však vracím.

Jak jsem řekla - chtěla jsem původně hrát kolektivní sporty - volejbal, basket, tenis, ale kvůli oční vadě se ukázalo, že tyhle sporty pro mne nebudou vhodné. Ve Sportpropagu jsem složila zkoušky na cvičitelku rytmické gymnastiky III. stupně, předcvičovala jsem krátký čas ve fit centru v Praze a teď již čtvrtým rokem v Dobřichovicích. Šťastnou náhodou jsem se seznámila s Helenou Jarkovskou, jednou ze dvou průkopnic aerobiku v Čechách, a ta se stala mým velkým vzorem. Má vysoké nároky a vede vynikající fit klub a pevnou rukou vychovává dobré cvičitelky. Zkouška II. stupně znamenala sáhnout si na dno svých sil fyzicky i psychicky, naučila mne překonávat sama sebe. Se zkouškou - doplněnou i o živnostenský list, jsem vstoupila v listopadu 1995 do vedení TJ Sokol Dobřichovice."

K: V jakém pořadí to bylo?

M: "Vše se odehrávalo souběžně, přelomovým rokem byl rok 1995. Cvičitelkou zkoušku jsem skládala v lednu, v dubnu atestaci, v červnu rozvod, v říjnu zřízení logopedické ordinace v Řevnicích, v listopadu náčelnici ženských složek všestrannosti v Sokole a počátek očekávání nového přírůstku do rodiny."

K: V té souvislosti se sluší uvést, že po dobu dlouhého rozhovoru seděl s námi u magnetofonu i trpělivý a velice hodný šestiletý syn Robin.

M: "První akcí po nástupu do funkce byl úklid nářadovny, velkou akcí byl ples, o kterém se ještě zmíním, a milým překvapením byla účast 138 masek na dětském maškarním karnevalu. Málem nám nestačily sponzorské dary na odměny, masky byly skvělé.

Cvičitelky z oddílu všestrannosti - ženských složek, které mám na starost, pracují obětavě. Kromě vedení cvičení dětí, dorostenek, aerobiku a džezgymnastiky pomáhaly vydatně i při přípravě plesu a dětského karnevalu. Těm věrným bych chtěla poděkovat a nové zlákat na cvičitelkou dráhu. Potřebujeme zvláště muže - cvičence i cvičitele. Jeden z nejlépe naplněných oddílů má Pavla Kýhosová, jež vede rehabilitační cvičení, dobře funguje cvičení předškolních dětí a znovu začalo cvičení rodičů s dětmi."

K: Od tělocviku zase ke cvičení ducha:

M: "Se státní zkouškou z logopedie jsem si mohla zvolit ze dvou směrů - vybrala jsem si cestu klinického logopeda ve zdravotnictví, která poskytuje širší záběr z foniatrie, otorinolaryngologie a rehabilitace - nastoupila jsem do specializační přípravy ministerstva zdravotnictví, absolvovala tzv. "kolečka" a 1. atestační zkoušku klinického logopeda. Získala jsem licenci Asociace klinických logopedů a mohla jsem si otevřít praxi." (*Ordinace je v Řevnicích, péče o děti s vadami výslovnosti a poruchami učení je příkladná, pozn. aut.*)

"Péče o děti má být hrazena pojišťovnamy, ale od zřízení poradny jsem dostala zaplacenou jednu. Platba za dva měsíce od pojišťovny se přesně rovná poplatku za dvouměsíční nájem ordinace. Na dopravu autem a "bombónky" pro děti mám zatím "sponzora". Cítím se velice nepřijemně svázána peněží a administrativou, velice by mi vyhovovalo, kdyby tuto činnost dělal někdo jiný. Mně se to neslučuje s životní filozofií - prostě dělat tuhle práci za peníze nejde !!

Mým snem je speciálně-pedagogické centrum se třídou zvláštní školy a třídou pro děti s dyslexiemi a odpoledním intenzivním režimem - se zábavou, sporty, kde by o děti pečovali učitelé ve spolupráci s psychologem, speciálním psychologem, logopedem. Další děti, rodiče i učitelé by mohli docházet pro rady. Takový sen splnit však znamená překonat dvě hlavní úskalí: 1. sehnat prostory a finance, 2. vytvořit dobrou partu lidí, kterým nejde o osobní zisk, ale o děti. Takových lidí je strašně málo. Také si myslím, že děti s mentálními, sluchovými i zrakovými vadami by měly být zařazovány do normálních tříd v běžných školách. To však narazí na přeplněné třídy a přetížené učitele. Speciální centrum by tedy bylo pomocníkem na takové cestě, systémem by byl prostupný oběma směry."

K: Milí čtenáři - seznámili jsme vás s ranní a odpolední "směnou" Mgr. Martiny Caldwellové-Hubové, nyní se jí zeptáme, co dělá v noci?

M: "Vinárna je jednou z aktivit, které mne baví, mám ráda kompenzaci fyzickou prací. Baví mne příprava, krájení, uklízení. Je to práce při níž mohu lidem něco dát. (Vadí mi, že za to lidé musí platit" - tuto informaci Martina označila za přísně důvěrnou, nicméně redakce jí považuje za natolik zajímavou, že si její platnost půjdeme osobně ověřit). "Je to prakticky jediná moje výdělečná činnost. Rodiče moji práci evidují a peníze dostávají vždy, když na něco potřebuji. Je to taková pojistka pro případ nouze. Vadí mi práce v noci, i když musím říct, že si zvykám. Vinárna je zajímavá i setkáním se spoustou zajímavých lidí z umělecké či politické branže, církevními hodnostáři, klasickými zbohatlíky i lidmi opravdu bohatými. I z pohledu klinického psychologa je pro mne práce ve vinárně přínosem."

K: A závěrem dáme slovo Martině jako nastávající mamince:

M: "Poslední můj záměr je, že bych si chtěla vyzkoušet, co to je věnovat se rodině - s přibývajícím věkem na to mám chuť - vím, že to má velký smysl, kouzlo i filozofii."

Tak držíme palce a těšíme se,
jak s Tebou budou Tvoje děti cvičit!

Petr Musil

GASTRONOMICKÁ HLÍDKA

Vážení čtenáři,

naše průvodkyně paní Luisa Geisslerová vás zve znovu na procházku švédskou kuchyní. Dnešní úsek procházky vede dále hlavními jídly. Jako obvykle odpovídají rozpočty 4 porcím.

0

JEHNĚČÍ Z GOTLÁNDU (GOTLÄNDST LAMN)	Švédsko
<p>1,5 kg jehněčího masa, 1 kávová lžička rozmarýnu, 2 kávové lžičky soli, 1-2 kávové lžičky čerstvě mletého bílého pepře, 1 cibule, kousek celeru, 3 mrkve, 0,5 l vývaru, 1 dl vína</p> <p>2 polévkové lžíce margarínu, 2 polévkové lžíce mouky, 1-2 dl šlehačky, sůl, pepř, šťáva vypečená z masa</p>	
<p>Do masa vetřeme koření, vložíme do pekáče, obložíme kolem pokrájenou cibulí, mrkví a celerem a polijeme bujónem a vínem. Pečeme v troubě při teplotě 150-175°C asi 1 hodinu. Během pečení několikrát maso obrátíme. Pečené maso zabalíme do alobalu a uložíme na teplé místo, vypečenou šťávu slijeme. V kastrolu rozpustíme margarín, zaprášíme moukou, přilijeme šťávu z masa a šlehačku. Na mírném ohni 5 minut povaříme a okořeníme. Maso vybalíme z alobalu a podáváme s omáčkou, zapečenými brambory, zelenými fazolkami, nakládanými cibulkami a žele z brusinek nebo černého rybízu.</p>	

ZAPEKANÁ TRESKA S HOŘČICÍ (TORSKGRÄFÄNG MED SENAPSSMAK)	Švédsko
<p>600 g mražené tresky, 1/2 kávové lžičky soli, 50 g margarínu, 1 žloutek, 1 polévková lžice hořčice, 1 cibule, 0,5 dl nakládané petrželové nať, 1 kávová lžička estragonu, 2 dl rybího vývaru (viz recept v č. 2/96), 2 topinky z bílého chleba, černý pepř</p>	
<p>Tresku nakrájíme na plátky, posolíme, opepříme a plátky naklademe do vymazaného pekáče nebo zapékací mísy. Smísíme margarín, žloutek, hořčici, jemně sekanou cibuli, sekanou petrželovou nať a estragon a směsí potřeme plátky ryby. Kolem nalijeme rybí vývar a navrch nadrobíme topinky z bílého chleba. Zapékáme v troubě vyhřáté na 250°C asi 20 minut. Podáváme s brambory a fazolemi.</p>	

SOJOVÝ GRANULÁT S KOŘENOVOU ZELENINOU (ROTFRUKTER MED SOJAPROTEIN)	Švédsko
<p>2,2 dl zeleninového vývaru, 100 g sojového granulátu, 1 cibule, 2 mrkve, 150 g celeru, 1 velký pórek, 3 polévkové lžíce oleje, 2 kávové lžičky rajského protlaku, 2 bobkové listy, 2 hřebíčky, tymián, černý pepř, sůl</p>	
<p>Granulát necháme asi 30 minut nabobtnat v teplém vývaru. Cibuli pokrájíme, mrkve a celer nastrouháme nahrubo, pórek rozkrojíme podélně a obě poloviny pokrájíme na plátky. Cibuli osmahneme dozlatova, přidáme mrkve a celer a také osmahneme (asi 3 minuty). Pak přidáme rajský protlak, pórek, granulát, tymián, bobkový list a hřebíček a na mírném ohni dusíme asi 20 minut. Opepříme a podáváme.</p> <p><i>I porce = 860 kJ/200 kcal, 23 g proteinů, 9 g tuků, 10 g uhlohydrátů, 10 g vlákniny, žádný cholesterol</i></p>	

ZAPEČENÉ KUŘE (KYCKLINGGRYTA)	Švédsko
<p>1 kuře, 30 dkg cibulek, 450 g žampionů, 1 kostka slepičího vývaru, máslo</p> <p>Marináda: 0,5 dl sojové omáčky, 1 polévková lžice hnědého cukru, 1 kávová lžička zázvoru, 1 cibule, 1/4 citronu, 1 dl sherry, 1,5 kávové lžičky soli, černý pepř</p>	
<p>Cibuli jemně nakrájíme a připravíme marinádu. Kuře rozdělíme na 8 dílů a vložíme na 30-45 minut do marinády. Pak vyjeme, osmahneme v pekáči nebo zapékací misce a zalijeme marinádou. Cibulky pokrájíme, s celými žampiony osmahneme na másle a posypeme jimi kuře. Do šťávy ze žampionů rozdrobíme kostku slepičího vývaru, přidáme pár kapek sojové omáčky a nalijeme na kuře. Pod poklicí nebo fólií zapékáme asi 40 minut v troubě, vyhřáté na 200°C. Podáváme s rýží nebo novými brambory.</p>	

KUŘE S ANANASEM (ANANASKYCKLING)	Švédsko
<p>1 kuře (asi 1 kg), 1 cibule, 200 g konzervovaných plátkových žampionů, 2 polévkové lžíce margarínu, 1 polévková lžice mouky, 3 dl šťávy z konzervy žampionů, 1 kávová lžička soli, 1/2 polévkové lžíce sojové omáčky, 6 koleček ananasu, 1 dl slaných burských ořechů nebo pražených mandlí, petrželová nať, černý pepř</p>	
<p>Kuře naporcujeme a osmahneme v kastrolu. Cibuli pokrájíme, osmahneme spolu se žampiony a vsepeme na kuře, poprášíme moukou a promícháme. Pánev, v níž jsme připravovali cibuli se žampiony vypláchneme šťávou z konzervy a přelijeme jí kuře. Přidáme sůl, pepř a sojovou omáčku a vaříme pod poklicí asi 30 minut. Hotové kuře posypeme nakrájeným ananasem, buráky nebo mandlemi a sekanou petrželovou natí. Podáváme s rýží.</p>	

JOHANN SEBASTIAN BACH V KARLÍKU

Předlouhá zima jakoby uspala i dobřichovické hudební podhoubí. Že přesto zvolna Kalliope a její družky protáhly svá až zkrfěhlá, přesto stále krásná těla, a procitly ze zimního spánku 'zavinila' Společnost Dobřichovice se svými hosty. 27.4. 1996 byl totiž v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa zahájen další ročník ambiciósního kulturního programu, uskutečňovaného díky grantové podpoře obecního úřadu. Podrobněji se o něm zmíníme v závěru tohoto krátkého ohlédnutí.

Zahájení to bylo vskutku rovněž ambiciósní. Zněla totiž hudba samotného Johanna Sebastiana Bacha. Zněla díla, která zde skutečně nejsou na denním pořádku. Přitom v podání tělesa, které mělo v Dobřichovicích i v Karlíku svoji premiéru. Tím tělesem byl asi 40 členný **Chrámový sbor sv. Ducha a komorní orchestr Continuo da chiesa**. Zazněly dvě Bachovy kantáty, Komm, du süsse Todesstunde (Přijď, ty sladká chvíle smrti), BWV 161, z r. 1715, a Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit (Boží čas) (BWV 106) z r. 1707, zvaná Actus tragicus. Sólové party zpívali **Aležběta Urbancová** (alt), **Miloš Guth** (tenor), **Radek Seidl** (bas). Provedení nastudoval a řídil **Karel Loula**, dirigent jistě známý dobřichovickému publiku z aktivit přidružených ke sboru Chorus Angelus.

Jak již výše řečeno, nestává se zrovna často, že u jsou u nás prováděny Bachovy kantáty. I když jde o díla komponovaná pro běžný liturgický provoz, jsou to díla velmi náročná, vyžadující plnou profesionální koncentraci a technickou zdatnost. Zejména smíšený sbor tyto požadavky splnil měrou vrchovatou. Jeho projev nepostrádal technickou kvalitou, navíc však z něho vyzářovala spontaneita a radost z prováděné hudby. Je složen převážně z mladých lidí, kteří prostě dělají to, co dělat chtějí, a jsou přesvědčeni o smyslu toho, co dělají.

Rovněž komorní orchestr byl složen z mladých hráčů, většinou studentů pražské konservatoře, pro které je jistě setkávání s Bachovou hudbou tou nejlepší zkušeností. Rovněž jeho vystoupení zanechalo dobrý dojem, jenž nebyl narušen ani některými interpretačními nepřesnostmi. Potvrdilo to vědecké přijetí publikem, mezi nimž nechyběl jako čestný host ani starosta Dobřichovic pan dr. Václav Kratochvíl a které se sešlo z blízkého i dalekého okolí a odměnilo koncert dlouhotrvajícím potleskem (letovský starosta p.ing. M. Cvanciger, vázán vlastními uměleckými povinnostmi v orchestru Quattro corde, žel, dorazil současně se závěrem koncertu). Poděkováním posluchačům za potlesk bylo působivé chorální

Benedicamus Domino (se sborovou odpovědí Deo gratias), kterým se sbor s publikem rozloučil.

Sólisté představili Bachovu hudbu v poloze, jež je velice blízká současnému posluchači. Nikoli pompézní, mocně vibrující hlasy zasloužilých i vysloužilých operních rutinérů, ale civilní, leč promyšlený projev citlivě interpretující závažný obsah textu. A o tom přece je hudba, zejména ta barokní, která tolik dbá na vzájemnou harmonii textové a hudební složky díla. Obsah německých textů nezástal posluchačům utajen, neboť vkusně připravený program (věnovala zdarma Společnost Dobřichovice) přinesl i kromě základních informací o interpretech a posilání koncertu také překlady textů (jejich historická podoba byla ovlivněna posiláním koncertu).

Program koncertu se mohl na první pohled zdát v kontextu bující a rašící jarní přírody poněkud posmutnělý. Thema uzavření pozemské pouti člověka a jeho nalezení míru ve spojení s Kristem má však platnost obecnou a po výtce očistnou. Navíc toto thema bylo vybráno záměrně. Koncert byl připomínkou 50. výročí úmrtí PhDr. Vladimíra Němce, velké a dnes neprávem opomíjené osobnosti české hudební kultury (také za tuto snahu patří dík interpretům i pořadatelům ze Společnosti Dobřichovice). Byl to právě on, kdo poprvé v Českém rozhlasu 17.3. 1935 provedl kantátu Gottes Zeit. Právě proto současně nastudování použilo stejné obsazení i překlady jako ono první provedení. A kromě toho využilo také Němcovy interpretační poznámky.

PhDr. Vladimír Němec (28.1.1900 v Praze - 11.3.1946 v Praze) studoval po maturitě na reálném gymnasiu v Křemencově ulici v r. 1918 na varhaním oddělení pražské konservatoře a na její mistrovské škole. Po absolutoriu působil jako varhaník a ředitel kůru v několika pražských kostelích, u sv. Jindřicha na Novém Městě, u sv. Václava na Smíchově, u sv. Petra na Novém Městě a naposled (do r. 1939) v chrámu Matky Boží před Týnem. Významná byla především jeho činnost v bazilice sv. Václava na Smíchově, kde sestavil pěvecký sbor, z něhož vzešlo Sdružení pro duchovní hudbu, působící od r. 1926 pod jeho vedením v pražském rozhlase. Zde působil také jako koncertní mistr, stálý externí dirigent a varhaník. Zároveň studoval hudební vědu na filosofické fakultě University Karlovy (do r. 1929, doktorát v r. 1945). Jako profesor chrámového zpěvu, hry na varhany a její teorie na pražské konservatoři vchoval řadu žáků. Jeho badatelská činnost se týkala duchovní hudby a především historie pražských varhan. Vedle řady časopiseckých staří vydal vynikající obsáhlou knihu *Pražské varhany* (F. Novák, Praha 1944). Podílel se jako odborník také na stavbě a opravách několika cenných nástrojů (dozor nad stavbou varhan v pražském rozhlase, návrh varhan pro kostel sv. Vojtěcha, návrh na opravu varhan u Matky Boží před Týnem). Připomenutím odkazu tohoto poctivého a hudební kultuře oddaného člověka nemohla zažít naše letošní koncertní sezóna lépe. Závěrem sluší se poděkovat obětavým organizátorům, pro něž uspořádat takový koncert znamenalo jistě nasadit všechny síly. Poděkování za obětavou pomoc patří rovněž p. Tomáši Haškovcovi.

"Vycházíme z vlastního přepisu skladeb i textů ze všech dostupných pramenů. Chybějící hlasy předeher (t.zv. ritornellů) a doprovodů k písničkám jsme rekonstruovali pozoruhodnými metodami na podkladě léta opomíjených zbytků původních hlasů. Tato rekonstrukce ukázala, že nejde zdaleka pouze o předehery, ale že sbírka třinácti písní se spojuje i v Michnovu dokonale propracované oratorium. Teprve na podkladě takto spolehlivého přepisu jsme se odvážili "dešifrovat" Michnovu představu o poslání Loutny české. To je síce naznačeno už v záhlaví (v svátek, v pátek, v kostele, při stole, jak se líbí, v každou chvíli, radostně, žalostně, spásitedlně znicí), ale skutečná aktivita při přednesu není naší době vlastní. Nehleď na to, že i relativně vzdělaným lidem naší doby běžně chybí suma všeobecného rozhledu po mythologii, theologii a historii, která byla vzdělaným Michnovým současníkům samozřejmostí, a tak mohla sloužit za nový dorozumívací jazyk asociací, narážek a hádanek, tedy manýru v původním slova smyslu. Naše vlastní pochopení utajených souvislostí, jejich správná reprodukce (zřetelná výslovnost, smysluplná textová a hudební interpunkce, historicky co možná nejuvěrnější pojetí tempa a rytmu, dobová výslovnost a práce s přízvukem a hláskovou kvantitou, to všechno má vést k netoliko musikologickému chápání Loutny české, ale především k zajímavosti a pravdivosti. Doplněním a vysvětlením alespoň základních impulsů a narážek, komentář koncertu, hraní a zpívání "od stolu", tedy vybudování jakéhosi "zátiší", užití dobových nástrojů či jejich replik, původních ladění, obnovených herních a zpěvních technik, faksimilií původních notových materiálů k přímé reprodukci, to všechno, co někdy bývá trochu nešťastně nazýváno "autenticitou", nemá být jen samoučelnou hříčkou, ale prostředkem k porozumění odkazu 17. století, které má právě s naší dobou tolik společného. Provedení "oratoria o cestě lidské duše do nebe" od stolu, tedy místa setkávání, modlitby i potěšení vůbec, má svůj hlubší filosofický smysl. V celku i v detailech sledujeme Loutnu českou jako specialitu, ovšem v kontextu celé evropské hudební a básnické produkce 17. století."

Společnost Dobřichovice připravila díky grantové podpoře obecního úřadu pro letošní sezónu řadu velice zajímavých kulturních podniků. Následující odstavce budte považovány za pozvánku pro všechny zájemce.

Již 18. května (přesná data či hodiny budou samozřejmě zveřejněny včas na plakátech) se dočkáme další významné hudební události. Komorní soubor **RITORNELLO** provede opět v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa Loutnu českou **Adama Václava Michny z Otradovic**, složenou tímto jindřichohradeckým "měšťanem a hospodským" L.P. 1653. Bližší informace o souboru i koncertu nám poskytli jeho vedoucí p. **Michael Pospíšil**, vokalista i instrumentalista zabývající se detailním studiem pramenů hudby 16.-18. stol., jehož nahrávky si dnes můžeme koupit v řadě evropských zemí a jenž spolupracuje s řadou renomovaných tuzemských i zahraničních souborů a sólistů.

RITORNELLO je volným sdružením hudebníků - sólistů, členů i jiných specialisovaných souborů (Musica antiqua Praha, Capella regia musicalis aj.), které si klade za cíl hrát t.zv. starou hudbu tak, aby se z ní zbytečně nestala hudba "vázná". Pokouší se rovněž při svých koncertech zrušit onu "skleněnou stěnu", která dělí zúčastněné na účinkující a publikum. Mezi jeho členy najdeme takové osobnosti, jakými dnes jsou zpěvačky **Jana Lewitová**, a **Magdalena Pospíšilová**, hráč na cink **Radovan Vašina**, loutnisté **Jan Krejča (řada hudebníků)** a **Tomáš Najbrt**, houslista **Václav Návrat** a samozřejmě multiinstrumentalista **Ludus musicus**, a **Tomáš Najbrt**, houslista **Václav Návrat** a samozřejmě multiinstrumentalista a zpěvák **Michael Pospíšil**. Soubor hraje na dobové nástroje nebo jejich kopie, užívá dobových ladění a temperatur, obnovených herních a pěveckých technik. Užívá také buď přímo originálních not a jejich faksimilií nebo vlastních přepisů. Zvláštní pozornost věnuje samotnému pochopení skladeb, poslání, formě, hudební i textové interpunkci, tedy srozumitelnosti a pochopitelnosti sdělení.

Při zacházení s materiálem Loutny české vycházel soubor z uvedených principů. Na základě širší dobové interpretace tohoto mimořádně populárního díla, jež v sobě koncentruje snad všechny pozitivní pocity doby, již dnes říkáme "baroko" (od touhy po nastolení klidu v třicetiletou válkou unavené a zničené Evropě přes snahu pochopit a vysvětlit božský řád věcí, v němž má právě naše lidské pachtění nezastupitelný význam, až po úvahy, jak dosáhnout věčné blaženosti), snaží se členové souboru **RITORNELLO** podat Loutnu českou tak, aby posluchačům po koncertu nezůstala v povědomí pouze esence lahodných Michnových melodií. Výjimečný důraz proto kladou na přesný přepis not i textu, výslovnost, sdělnou interpunkci a živost provedení. Jejich přístup k tomuto dílu je vpravdě nový:

Dalším koncertem v Karlínku bude červnové (16.6.) provedení Janáčkových úprav moravské lidové poesie v podání souboru Ludus musicus. Provedení přepsáno pro smíšený komorní soubor, původní klavírní doprovod pak pro dvě kytary (úprava F.Běhouneka). Koncert se uskuteční v rámci přípravy na natáčení dlouhohrající desky.

O MALÝCH LIDECH

LETNÍ ŠKOLA TEXTILNÍCH TECHNIK - PONIKLÁ 96

Šestnáctidenní kurs výtvarných technik, paličkování a ručního tkání pro dívky a ženy od 10 let pořádá od 3. do 18. srpna 1996 **Škola hrou, Božena Musilová, Dobřichovice** ve spolupráci se Vzdělávacím spolkem uměleckých řemesel Praha 5 - Stodůlky a s finanční podporou OÚ Dobřichovice.

Intenzivní vzdělávací i rekreační program, pobyt v čistém a klidném prostředí samoty "Na Dolečku" mezi obcemi Poniklá a Jestřabí v Krkonoších. V chatě je zajištěno stravování, teplá voda, sprcha. Textilní techniky bude vyučovat zkušená učitelka paličkování Iva Prošková. Ve druhém týdnu bude čas rozdělen mezi výtvarnou práci, rekreační turistiku, koupání apod. Herdule a tkací pomůcky bude možno zapůjčit i koupit na místě.

Předběžná cena pobytu se slevou pro dobřichovické zájemce: 1950,-Kč. Počet účastníků: 20.

Blíží informace a přihlášky na tel. 991 22 92 (i záznamník).

Petr Musil

OHLASY

O HÝČKANÉ ULIČCE

V posledním čísle Kukátka (duben 1996) je v rubrice Ohlasy ohlas na informaci o podmínkách objížďky osadou Lety pod Lesem otištěnou ve 3. čísle Informačního listu Obecního úřadu Dobřichovice.

KUKÁTKO 5/96

[13]

Na léto připravuje Společnost Dobřichovice další zajímavosti, zejména **večer poesie španělského básníka F.G.Lorcy** (PhDr. Martin Matějů, autor, režisér i protagonista pořadu, Eva Lífková, zpěv)

světovou premiéru liturgických zpěvů z Jistebnického kancionálu (tento v evropském kontextu naprosto unikátní rukopis z přelomu 20. a 30. let 15. stol. obsahuje mešní a hodinkové liturgické zpěvy v **českém jazyce** a rozsáhlý soubor duchovních a světských písní spjatých s husitským hnutím. Provedení dosud neuvedených liturgických zpěvů bude připraveno posluchači oboru teorie a provozovací praxe staré hudby pražské Týnské školy a FFUK pod vedením PhDr. Hany Vlhové, prosaické pasáže přednese Ivo Tamchyna. Vše u příležitosti dlouho očekávaného kritického vydání I. svazku tohoto unikátního rukopisu v rámci edičního projektu Ave, musica.)

Přesná data a hodiny začátku jednotlivých představení budou včas publikována.

16. září loňského roku koncertoval v karlickém kostele s velkým úspěchem soubor **Schola gregoriana Pragensis**, vedený Davidem Ebenem. V programu byly představeny i skladby z tehdy právě dokončeného alba liturgických mariánských skladeb **Rosa mystica** (Supraphon Records). V sobotu 27. dubna byla tato deska vyhlášena nejlepší českou nahrávkou roku v oblasti vážné hudby a obdržela cenu **Zlatá harmonie**. Nelze v této souvislosti nevzpomenout výroku jednoho z pořadatelů zmíněného karlického koncertu: **"Táhle deska bude deskou roku!"** Jako obvykle i tenkrát byl náš mikrosvět o krok napřed před makrosvětem. (Zmíněný pořadatel ostatně totéž prorokoval albu Jany Lewitové a R. Měřínského Sefardské písně v roce 1993 a rovněž se nemýlil.)

týž

[12]

KUKÁTKO 5/96

S některými názory, které autor ohlasu vyjadřuje, je možno souhlasit, proti některým lze mít výhrady. Jednomu tvrzení se však musím divit: Proč si autor myslí, že ulička před vinnou U Caldů je hýčkaná?

Spodní třetina zmíněné uličky moc hýčkaná není - je to rozježděná kamenitá cesta, v níž nad úroveň terénu vystupuje železný poklop kanalizace. Odmyslím-li si ho, je tato část uličky ve stejném stavu, jako když jsem po ní před pětapadesáti lety běhal do školy, a nevzpomínám si, že by ji tehdy někdo považoval za hýčkanou. Její hýčkanost souvisí nejspíše s nedávným postavením schodů v její horní a střední části. Nemí pochyb o tom, že v naší obci existují vozovky a chodníky, jejichž úpravě se mohla dát přednost; asi by skutečně měl být vypracován a obecním zastupitelstvem odsouhlasen seznam stavebních úprav podle důležitosti, neboť pak by možná odpadla různá podezření, že ten či onen objekt je nezasloužené hýčkan. Osobně jsem přesvědčen o tom, že stavba schodů nebyla inspirována snahou o zpřístupnění zmíněné vinnou, ale že podstatnou roli sehrály loňské deštivé přivaly, po nichž byla cesta plná výmolů, a také to, že za sněhu a náledí byla chůze po ní poněkud dobrodružná. Myslím se, že z podobných důvodů byla vydlážděna i ulice Strmá a že důvod, proč byla tato ulice takto hýčkána, netkví v tom, že v ní bydlí předseda Společnosti Dobřichovice.

Ulička před vinnou U Caldů byla až dosud bezjemenná. Doslechl jsem se, že se uvažuje o tom, zda by neměla být pojmenována Hýčkaná.

HgS

Po přečtení článku manželů Pulcových a Francíkových jsem nucen napsat ještě jeden příspěvek jako reakci na jejich nařčení ohledně výstavby naší firmy v Dobřichovicích.

Článek, který jsem napsal v předminulém čísle, jsem napsal jako informativní, nekonzfliktní shrnutí celé kauzy. Nepsal jsem zde o neschválných a urážkách a nepodložených stížnostech na moji osobu i na firmu ROKAL. Proto mě velmi udivil ostrý tón, kterým zmínění stěžovatelé reagovali na můj článek. Z celého článku, který se hemží paragrafy a nařčeními mé osoby z různých polopravd, mě nejvíc zaujal závěr celého článku, kde se píše, že se většina obyvatel cítí přímo ohrožena činností firmy ROKAL. Proč se obyvatelé ulice Za mlýnem necítí ohroženi např. činností p. RSDr. Pulce, který svým znečišťováním půdy ropnými látkami (vyjetý olej, benzín atd.) způsobí znečištění půdy, které přesahuje 38x normu (prokazatelně řečeno v posudku soudního znalce). Takto vysoké znečištění může opravdu způsobit katastrofu ve spodních vodách.

Proto mohu též prohlásit, že naše firma se cítí též přímo ohrožena činností manželů Francíkových a Pulcových, a to, když opomenu jejich intervence na Okresním úřadě, či na Ministerstvu životního

[14]

KUKÁTKO 5/96

prostředí, kde se snažili o udělení co největší pokuty naší firmě, tak zejména tímto znečištěním půdy a spodních vod.

Dále mě velmi udivuje, že zrovna pan RSDr. Pulce a jeho stranický kolega p. Francík děkuje TV NOVA za statečnost v boji proti bezpráví a násilí, které zde prý slaví své úspěchy.

Na závěr mohu prohlásit, že naše firma na zmíněné lokalitě sízaví, má všechna potřebná povolení, která byla několikrát řádně prověřena na základě cca 20 stížností napsaných manžely Francíkovými a Pulcovými, a to jak na úrovni Okresního úřadu, tak na úrovni ministerstva.

ing. M. Pánek

Agentura Jépépé hlásí

Pracovníci naší agentury provedli v nedávných dnech u Dobřichovických občanů průzkum veřejného mínění, v němž se zajímali o názory na šílenství britského hovzího dobytka. Odpovědi některých respondentů jsme se rozhodli zveřejnit.

- Vychvalovaná britská demokracie ukázala, co se za ní skrývá! A do této Evropy, která přivádí k šílenství už i krávy, nás chtějí dostat také!
- Jestli nebude brzy postaven nový most, zešílí tam!
- Kdyby byla v Anglii u moci naše strana, tak by krávy nešílely, ba naopak!
- Jedná se o spiknutí, které má zabránit tomu, aby se sparta stala fotbalovým mistrem!
- Společnost Dobřichovice se šílenstvím britských krav opět významemala!
- Nebyly zmíněné krávy krátce před tím, než zešílely, na návštěvě českého parlamentu?
- Krávy šílené nejsou! Provádějí snad mezi sebou etnické čistky podle toho, zda jsou černé, hnědé nebo strakaté?
- Může za to obecní rada!
- O anglických kravách nic nevím, ale šílená je zcela jistě jejich švýcarská kolegyně Milka, která se předvádí v televizi na zelené louce ve fialovém kostýmu!
- Která kráva si celý tento šílený průzkum vymyslela?

HgS

Poznámka: Neberte, prosím, podpis autora za odpověď na poslední otázku.

KUKÁTKO 5/96

[15]

INZERCE

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1996

Soukromné inzertaty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny

Podnikatelé: do 20 slov 50 korun

každé další slovo 5 korun

celá strana 900 korun

1/2 strany 500 korun

první opakování: sleva 5% z pův. částky

každé další opakování: sleva 10% z pův. částky

Inzertaty je možno podávat na adresu redakce

nebo ve filiálce Evrobanky v Dobřichovicích.

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 140137513200.

Při větších plátech (celostránkové inzertaty) fakturou.

Pro distributory Kukátka inzertce zdarma.

ARINA (německá ovcátka)

BODY (ovčák, přirozeně rovněž německý)

dovolují si oznámit,

že s jarem dostavila se štěhata

(rovněž německého ovcátka - bez p.p.)

ODBER MOŽNÝ OD POLOVINY ČERVENA

zájemci vítáni na adrese

Jiří MATL

Sírmá 139

252 29 Dobřichovice

KUKÁTKO 5/96 - 01

Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunou názorů občanů a příznivců Dobřichovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nutně nemusí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

Redakční rada si dovoluje požádat haskavé přispěvatele, aby své příspěvky odevzdávali v čitelné podobě, t.j. pokud možno alespoň ve strojopise. Redakce uvítá i příspěvky zpracované pomocí počítače na disketách 3.5" i 5.25" v editoru WordStar, MSWord, AmiPro, WordPerfect, T602 i ve formátu ASCII. Děkujeme za pochopení.

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Caldá, PhDr.V.Czumalo, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Matl (předseda), Mgr.F.Mušil. Tisk Jan Kalíba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 20.4.1996, uzávěrka příštího cca 20.5.1996. Adresa: Jiří Matl, Sírmá 139, 252 29 Dobřichovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, novinový stánek u nádraží, koloniál p.Günthera v Zelené ul., prodejna tisku paní Nešporové u mostu, Potraviný Směr u nádraží, bistro na nádraží a cukrárna paní Zuzany Halenkové u mostu. Další distributory redakce uvítá.

**TISK
KALÍBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2**

**na čtyřbarevném stroji
SHINOHARA,
fotosazba,**

**šití V 1, lepení V 2,
xerox**